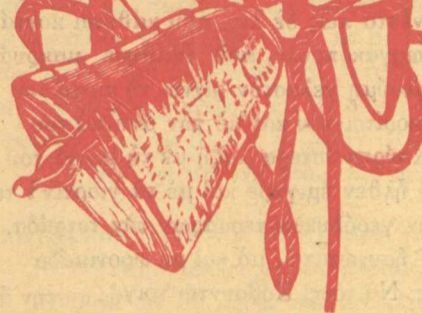

ΚΑΜΠΑΝΑ

Εφημερίς
 που διαβάζεις κι' άπορείς
 θα βγαίνει πάντα το πρώτο έκδοσης Κυριακής
 κι' ε' Άρβας δαν' δκευθνοες συντάκτης κι' ιδρυτής

Έτος πρώτον αριθμοθμεν
 κι' εις τας Πάτρας κατοικοθμεν

Έτος χίλια έννηακόσια και τριάντα
 χαιρε της κλεινης Έλλάδος, Θρόνε πάντα!

Του κάθε φύλλου ή τιμή
 είναι μονάχα μιá δραχμή

Εις δραχμάς πενήντα μόνον την του έτους συνδρομήν
 κι' είκοσ' πέντε τ' εξαμήνου καθωρισμέν τιμήν
 για τα ξένα μέρη όμως δυό δολλάρια, κι' αυτά
 εις το χέρι άπ' τον καθένα καταβάλλονται μπροστά
 Έπιστολάς και συνδρομάς
 προσωπικάς μόνον σ' έμάς

φ. 28.

Όγδοον φύλλον κι' είκοστόν
 και νέον ψάλλω ένιαυτόν

Ίανουαρίου πρώτη
 κανονιών σημαίνουν κρότοι

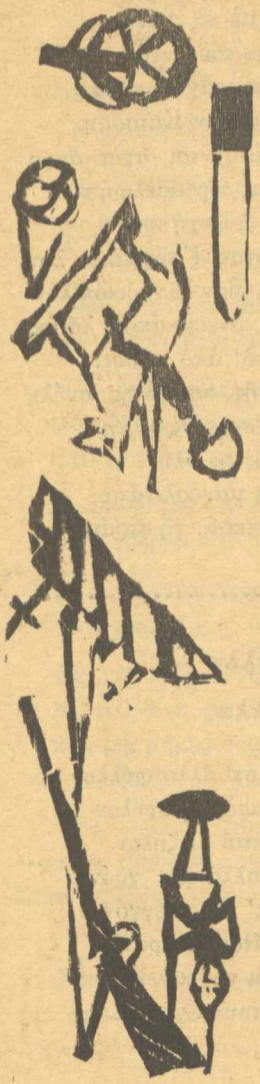
Τò Νέο χρόνο χαιρετώ και νηστικός χειροκροτώ

Καινούργιος χρόνος! τί χαρά! π' ανάκατα μάς βρίσκει!
 και την Έλλάδα τριγυρούν πτώματ' ανθρώπων.: Ισάιοι
 και ίσο! δέν βάλαμε μινάλο! ώς τώρα στο κεφάλι!
 Καινούργιος χρόνος! Τί χαρά! Δέν βρίσκομε τ' άφάλι
 κι' από την πείνα την πολλή,
 όλοι γυρνάυνε, σάν τρελλοί
 Εύδι! εβάν! Τί χάλι..!

Καινούργιος Χρόνος! τί χαρά! Οί πρόσφυגע κοιμαύνται
 άκόμη μέσα σέ σκηναίς, κι' έχει μαλλιοτραβιούνται
 Κανείς δέν έχουμε, λεφτά!- γιατί αυτά οι ξένοι
 μάς τά τραβοούν καθημερ' νώς
 κι' έμεις τούς βλέπομ' άτενώς
 σάν βδέλλα, που βυζάνει!

Καινούργιος Χρόνος! Τί χαρά! Ω! Πάουσο, καυμένη
 πάρε σύ νάχη για να φάς! να μη φανής κλαυμένη
 κι' έδω καθένας μας Ρωμηός, Έλλάδα παινεμένη!,
 άς τριγυρίζει νηστικός
 άρχει που είν' κυβερνητικός
 και νηστις άς πεθαίνει!

Καινούργιε Χρόνε! Τί χαρά! στο Κράτος της ρεμούλας!
 Μά, πές μου, τί μάς έφερες στον πάτο της σακούλας;
 Χαρτί; Λουκούμια; Ψέματα; Λευτέρη τί θα γίνη;
 Μά πάντα, σύ, νάσαι καλά!
 κι' άς μην υπάρχουνε ψιλά
 και πέτρα μιá άς μη μείνη!

**Για την Πατραϊκή μανδολινάτα
λίγα γόγια και σταράτα.
Και του δένδρου τὰ λουλούδια
μαντολίνα και τραγουδία**

- Φ.— Πολλαῖς ἡμέραις σ' ἔχασα, βρε Κλάπα, φουκαρά, ποῦ ἦσουν;
- Κ.— Ποῦ νάμουνα ζητεῖς, χωρὶς παρᾶ;
Πῆγα κι' ἐκλείσθηκα λοιπὸν κατὰμονος στὸ σπῆτι
καὶ οὔτε κι' ἐδοκίμασα στὸ στόμα κρέας, μπῆτι...
- Φ.— Δὲν ἔφαγες γουρνόπουλο; γάλόπουλο κι' ἐσύ;
ποῦ μοίραζαν, οἱ ἄνθρωποι τοῦ πλούτου οἱ χρυσοῖ;
- Κ.— Εἶδες ἐσύ, κᾶν πουθενὰ ν' ἀπλώση κᾶνα χέρι
ἓνα κομμάτι στὸ φτωχὸ τὸν Κλάπα γιὰ νὰ φέρη;
εἶδες ἐσύ γιὰ ντύσιμο νὰ δώσουν κᾶνα ροῦχο;
μὴν εἶδες νὰ μ' ἀλλάξανε τὰ φτωχικὰ μου, ποῦχο;
- Φ.— Μὰ... πῶς; δὲν βρέθηκαν κι' ἐδῶ; ἄνθρωποι, φιλαν-
[θρῶποι;
- Κ.— Ἀνθρώπους λές; Συνήντησα στὸ δρόμο νὰ περνοῦνε
καὶ σᾶν μὲ βλέπουνε φτωχὸ, τσ' ἀρέσει νὰ γελοῦνε
κι' ἐνῶ μπορεῖ καθὼς ἐγὼ, ὡς αὔριο νὰ γενοῦνε!
κι' ὁμως αὐτοὺς οἱ ἄνθρωποι, ὡς κάτω προσκυνοῦνε!
- Φ.— Μὰ!..
- Κ.— Δὲν ζητῶ γιὰ νὰ μοῦ πῆς γι' αὐτὴν τὴν ἀπορία
μὰ μόνον κλαίω τὸν πόνο μου, τοῦ ἔμεινα στὰ κρῶα
- Φ.— Πᾶμε λοιπὸν τώρα μαζῆ νὰ σὲ διασκεδάσω
- Κ.— Καὶ ποῦ μὲ πᾶς;
- Φ.— Εἰς τὸ Κρυστὰλ καφὴ νὰ σὲ κερᾶσω...
- Κ.— Καὶ ποιὸς πληρώνει;
- Φ.— Δωρεᾶν, κι' ἐσένα θὰ σὲ μπάσω
- Κ.— Ἀλλὰ, σᾶν μποῦμε πρόσεξε μπροστὰ μου μὴ σὲ χάσω
γιὰτ' ὕστερα φασκέλωτα τὶ καρπαζιὲς θὰ μάσω!
τράβα μπροστὰ! ποῦσαι γνωστὸς.
- Φ.— Ἄς λείπουν τώρα εἰ ντόροι
Πέρασε κάτσε κατὰ κεῖ καὶ βγάλ' τὸ πανωφόρι.
- Κ.— Τὶ λές μωρὲ; Θεὸς νὰ φανοῦν, τὰλαίπωρε τὰ...δρη;
- Φ.— Πάψε μὲ κάνεις θέατρο καὶ κύταζε μὲ τρόπον
καὶ πὲς μου ποιὸς ἐγνώρισες ἐκ τούτων τῶν ἀνθρώ-
[πων,
- Κ.— Στάσου λιγάκι. Τᾶχασα μὲς' τὰ πολλὰ τὰ φῶτα
ζαλίσθηκ' ἀπ' τῆς μυρουδιῆς, ἀπ' τοὺς καπνοὺς, τὰ
[χνῶτα,
- καὶ κύταξε τὸ Λάζαρη χορευταρῆ μὲ κρότο,
ποῦ μὲ τὴν Ἀμπατάντζελο, χορεύει μὲ τὸ πρῶτο.
- Φ.— Τὴν ξέρω καὶ τὰ μάλιστα πῶς αὐτὴ προσεχῶς
θὰ δώση καὶ παράστασιν, καὶ κόσμος ἐκλεκτὸς
τὴν περιμένει πῶς καὶ τί, νὰ τὴν χειροκροτήση
καὶ στ' ἄδεια τῆς τέχνης της μ' αὐτὴν νὰ συρτανίσση
- Κ.— Μὰ δὲν μοῦ εἶπες τί εἶν' ἐδῶ ποῦ μ' ἔφερες τὸ κέντρο
- Φ.— Γιουρτὴ Χριστουγεννιάτικη! ποῦ λέγεται καὶ δένδρο!
- Κ.— Καὶ εἶναι τῆς Πατραϊκῆς Μανδολινάτας δρᾶσις
καὶ κάτσε καὶ γουστάρειζε ὡς ὅτου ν' ἀποστάσης
- Κ.— Γι' αὐτὸ δα τὸν Καλυβωκᾶ ποῦ τρέχει συνεχῶς
ποὶ ἀπο' δῶ, πότ' ἀπο' κεῖ, πολὺ περ' ποιητικῶς
Μὰ βλέπω κι' ἓνα ναυτικὸ μὲ δυὸ χρυσὰ γαλόνια
ποῦ πάντα σπινθηρίζουνε στὸ φῶς, ἀπ' τὰ λαμπόνια!
- Φ.— Τὸν Ρωμαῖδὴ βλέπω γὼ μὲ τὴν ξανθὴ κυρὰ του
τὸν Θῆτα Πανουτσόπουλον ποῦ ἤλθ' ἐξ Ἀθηνῶν

- τὸν Σπῦρον τὸν Φαρλόπουλον ἀπέναντι αὐτῶν
τὴν ὄμορφη κυρία του, τὶ πρόσωπον γλυκὸν!
καὶ τὸν Κρινᾶκο ποῦ κι' αὐτὸς ἐδῶ γλεντᾶ κοντὰ μας
μαζῆ μὲ τὴν κυρία του, καὶ τὸν Ἀλέκο ἀντάμα!
- Κ.— Κυτάζω τὸν Πυλαρινὸ μὲ τὰ γλυκὰ κορίτσια
κύτα κι' ἐσύ... Νὰ κατὰ δῶ, ποῦ κάθεται ἡ Μαρίτσα!
- Φ.— Γιὰ τὸν Ἐρνέστο πῶς δὲ λές, ποῦ κάθεται κοντὰ τους;
- Κ.— Κυτῶ τὸ Γεωργακόπουλο, ποῦ ἐκάθησε μακρὰ τους.
τὸν Νῆ Βουρλούμη γελαστὸν εἰχνει τὴ ματιὰ του
μαζῆ μὲ τὸ κορίτσι του καὶ μὲ τὴν ἀνηψιά του
τὸν Βλάση Κούρτη ὕστερα μαζῆ μὲ τὴ μικρὰ τὸν
κι' ἓναν ποῦ ἤλθεν ἐμιγκρὸ καὶ μὲ τὰ γιορτινὰ του
- Φ.— Φερμάρω τὸν γερόλυκων τεσσάρων τὴν τετράδα,
ποῦ κάθηντ' ἡσυχώτατοι, μὰ καὶ μὲ φρονημάδα
τοὺς βλέπει; Νὰ τους! Κόβουνται τριγύρω στὴν ἀράδα.
- Κ.— Ἐγὼ κυτάζω ἀπὸ δῶ τὸν Κώστα τὸ Σταθάτο
μαζῆ μὲ τὴν κυρία του ποῦ κάθηνται περὶ κάτω.
Τὸν Γκιόλντι βλέπω κι' ἀπὸ κεῖ τὰς Παπαϊωάννου.
τὴν Ματαράγκα στὴ γραμμὴ τὸν κύριο Παπαπάνου
τὸν Γιάννη Παναγόπουλον καὶ τὸν Σακελλαρίου
καὶ μὲ μὰρα πεταχτὴ μὲ μάτια φῶς ἡλίου.
- Φ.— Τὴν βλέπω! καὶ δασκάλισσα θαρρῶ, καλὲ, πῶς εἶναι,
καὶ τὴν Ἀφεντοπούλου μας...
- Κ.— Σταμάτησε καὶ πῖνε!
- Φ.— Μὰ πῶς νὰ πῶ πῶχο νὰ εἰπῶ καὶ διὰ τὴν Τασσία
τὴν ζωηρούλα τὴ μικρὴ χορευταροῦ ἀξία
- Κ.— Λέγε λοιπὸν καὶ τέλειωνε. Γιατ' ἡ μανδολινότα
Σεῖχη τῶρα φαίνεται πῶς παίζει: Ἄχι ἔρμα νειάτα!
- Φ.— Τὸν Μαυρομμάτη δὲν κυτᾶς, κι' ἓνα χοντροπατάτα;
Τὸ Σακελλίου, Λιάκουρα, τὸ φίλο μας Μεσσήνη
δὲ βλέπει; τὸν Τολέντο μας, μαζῆ μὲ τὸ Λαῖνη;
τὸν Κάπα Κανελλόπουλο, ποῦ κάνει τόσο ντόρο
καὶ τὸν Χασάπη γκεγκοῦρα φουσῶντα σᾶν παπόρο
καὶ τὸν Κωνσταντινίδη μας μαζῆ μὲ τὸν Κατσάρη
τὸ Μαρουλάκο, Κάλλιστρο, ποῦ κάθουνται στὴν ἄκρη
τὸν Γιῶργο τὸ Φωτόπουλο, ποῦ μὲ τὴν ἀδελφὴ του
χορεύει μὲ πολὺ τὸ σὶκ καὶ χαιρετ' ἡ ψυχὴ του!
τὸν Ματαράγκα νεαρὸν τὸν Χρῆστον Γεωργακόπ'λον
καὶ τῆς «Καμπάνας» τὸν κλεινὸν τὸν Ἄρβαν Ἀνδρικόπ'λον.
- Κ.— Ὅλους τοὺς εἶδες; Μὰ θαρρῶ πῶς κάνεις κάποιο λάθος
- Φ.— Εἴρω! Δὲν εἶδα μερικὸς. Μὰ ὄχι κι' ἀπὸ πάθος!
ποῦ νὰ τοὺς βάλω; Δὲν χωρεῖ ἡ τῆς παρούσης στήλη
- Κ.— Πάρε λοιπὸν μὲ καρπαζιὰ καὶ πρόσεχε, ψωρίλλη,
ὁσάκις γράφεις ἄλλοτε σωστὴ νὰ δίνης ὕλη!
κι' εὔχου μ' ἐμένα πάντοτε γιὰ τὴ μανδολινάτα
σ' εὐτυχισμένης προκοπῆς νὰ βρῖσκεται, τὴ στράτα!

**Τρεῖς ποῦ ζέχασ' ἀπὸ ἄλλο
μὲ συγνώμην τώρα ψάλλω.**

- τὸν Ἀθανασίου Χρῆστον, ποῦ δὲν εἶχα στ' ἄλλο φύλλον
ἐπαινῶ, μὰ καὶ συχαίρω πανταχοῦ παρόντα, στύλον
τοῦ καλοῦ Εἰρηνοδικεῖου, ὅπου ἐργάζεται μὲ ζῆλον.
Στὸν Βαριατζᾶν τὸν Χρῆστον εὔχομαι πολλὰ του χρόνια
κι' εὐτυχῆς νὰ ζήση θέλω, γιὰ νὰ ἰδῆ κι' αὐτὸς ἐγγόνια
Στοῦ μικρούλη Προκοπίου καὶ φιλιτάτου Στεφανῆ
τὸ γιορτάσι ἡ Καμπάνα τὸ γλωσίδι της κινεῖ
νὰ τὸν χαίρωνται μ' ὑγείαν οἱ καλοὶ του οἱ γονεῖ.

Στους Βασιληδες ἐγκαίρως

τὰς εὐχὰς ἰδιαιτέρως

Στὸν Βασίλειον Λαλάκην Κανακώρην τε καὶ Ροῦφον ἀποστέλλω δικτατόρων νυκτικὸν μαζῆ με σκοῦφον μήπως βγῆ καὶ πολεμήσῃ, ἐπὶ τέλους, κάθε μπουφον! Ἀποστέλλω στὴν Ἀθήνα εἰς τὸ Βάσσο τὸ Σαγιᾶ τὸν φανὸν τοῦ Διογένους καὶ μεταλλινὸν σουγιᾶ τὸ σουγιᾶ νὰ τὸν κρατήσῃ καὶ νὰ δώσῃ στὸν Τσαλδάρη τὸ φανάρι γιὰ νὰ βλέπῃ; κι' ὅταν βλέπει καβαλάρη γιὰ νὰ μπῆνῃ στὸ.. πιθάρι.!

Εἰς τὸν Βλάσην Ἀντωνόπ'λον βουλευτὴν μας Ματρινὸν ἀποστέλλω ἐν μπουκέτον κι' ἐν τῷ μέσῳ τοὺς λουκέτον καὶ πακέτο τῶν βουλῶν.

Εἰς τὸν Βλάσην Πρόβον στέλλω ἄσπρα ῥόδα στὸ κανίστρι καὶ τοῦ χρόνου νᾶχη βάλῃ, ὡς ἐγὼ, κι' αὐτὸς καπίστρι!

Εἰς τὸν Βλάσην Κούρητην στέλλω εὖσμα πολλὰ λουλούδια τὰς εὐχὰς μ' ἀπὸ καρδίας μ' εἰλικρίνειας τραγούδια!

Στὸν Βασίλειον Μαρκέτον στέλλω σκύλους ἀπὸ ῥάτσα καὶ τὰ γιούλια μετ' εὐχῶν μου, με παιδίσκην, μάτσα, μάτσα!

Εἰς τὸν Κόκκαλην Βασίλην τὸν καὶ Συμβολαιογράφον γαλακτόπηταν νὰ φάγῃ με τυρὸν ἐκ τῶν ἀγράφων.

Τὸν Βασίλειον Σκαρπέταν ἐκ καρδίας χαιρετῶ κι' εὐχομαι τοῦ χρόνου τέλος, νὰ τὸν εὐχηθῶ διπλὸ

Εἰς τὸν Τσινούκαν ἱατρὸν ἐκ τῶν ἐγκριτωτάτων εἰλικρινεῖς τοῦ στέλλω εὐχὰς, μὰ κι' ἐκ τῶν θερμοτάτων με λόγια ἀγάπης μου θερμὰ, ἐκ τῶν μυχαιτάτων.

Στὸν Βασίλην Δημητράπ'λον ποῦ ξυλέμπορος τυγχάνει καλὴν τύχην, πάντα σπῆττα καὶ παιδιὰ νὰ καλοφτηγῆ καὶ μαζῆ με τὴν κυρὰ του εὐτυχεῖ ζωὴ νὰ κάνῃ.

Καὶ τὸν Πέτροβις Βασίλη ἐπαινῶ καὶ ψάλλω ἅμα καὶ τοῦ στέλλω χειμωνάνθια καὶ κρασί καλὸ συνάμα

Στὸν Βασίλειον Γιατροῦν ποῦ πιαμε τὸ ἴδιο γάλα ἀπαστέλλω τὰς εὐχὰς μου, πῶς τὸ λέν; με τὴν κουτάλα χίλια ῥόδα, μπισικλέταν, μπιμπερὸ καὶ λίγο γάλα!

Εἰς τὸν Βῆτα τὸν Πετρίδην στέλλω ἄγαλμα: Ἀφροδίτης ποῦ νὰ πέφτει ἀπ' τὸ μπαλκόνι δίχως σπάσιμο τῆς μύτης!

Εἰς τὸν Παπαγεωργακόπ'λον τὸν Βασίλην καὶ κουμπάρον τὴν κουμπάρα μας νὰ χαιρῇ, καὶ τὰ πλούτη με τὸ κάρρον

Εἰς τὸν Βῆτα Τζίμη στέλλω τὸν Λαυρέντιον με τόξο νὰ τοῦ δίνῃ γιὰ νὰ τρώῃ γιὰ νὰ μὴν τὸν βγάλῃ ὄξω καὶ γιὰ σήμερα νὰ κόψῃ τῆς μερίδας πειὸ μεγάλας ποῦ γιορτάζει, γιὰ νὰ τᾶβρουν οἱ πελάταις του καὶ χάρες

Στὸν φίλον Καραβάσιλαν τὸν Βάσον ἀποστέλλω χαρὰς τραγούδια πάμπολλα καὶ γιούλια στὸ μπουγέλο.

Στὸν Βλάσην Ἀνδρικόπουλον, τοῦ φούτ—μποὸλ μὴ μπάλα νὰ τὴν κυλᾶ ἐκστατικὸς, κι' ἀθλητικῶς τρεχάλα.

Στὸν Παπαδημητρόπουλον Βασίλην στέλλω γιούλια πολλὰ μαντζέτα ρεζεντὰ εὐχὰς τε καὶ ζουμπούλια

Στὸν Μπακόπουλον Βασίλην τὸν γαιτρὸν γιὰ τοὺς ὀδόντας νᾶχη πάντα πελατεῖαν καὶ νὰ εἶν' ἀπὸ τοὺς δρῶντας

Στὸν Βασίλη Δουφεξόπ'λον τὸ κορίτσι του νὰ χαιρῇ ποῦναι ὄμορφο λουλούδι, μὰ νεράϊδα ἕνα ἄστερι καὶ στὸν Κόκκαλην Βασίλη ποῦναι φίλος ἕνα κλῶνον λουλουδέσιον καὶ νὰ χαιρῇ εὐτυχῆς τὸν νέον χρόνον

Εἰς τὴν **Σπάρτην** τὸν Βακίδην τὸν Βασίλην χαιρετῶ τὰ καλὰ αἰσθήματά του εὐθαρσῶς χειροκροτῶ καὶ τὸν εὐχομαι νὰ γίνῃ στίλος καὶ στ' ἀγροτικὸ!

Τὸν Βασίλειον Πατίλην, φίλτατὸν μο' ἀπ' τὸν Στρατὸν τὸν συγκαίρω ἀπὸ καρδίας μετὰ τῶν θερμοῦν εὐχῶν τὴν χαρὰν νὰ δοκιμάζῃ, ὡς τὰ τέλη μ' εὐτυχίαν καὶ νὰ χαιρῇ τὴ γλυκειὰ του καὶ πολὺ καλὴν κυρίαν

Στὸν Βασίλειον Ραστὴν στέλλω χήναν ζηλευτὴν κι' ὅταν φάῃ νὰ με καλέσῃ νὰ τοῦ ψάλλω τὴν γιορτὴν

Στὸν Βασίλην Γιανακόπ'λον φίλτατον καὶ γραμματέα δυὸ μπουκάλια μαυροδάφνη νὰ κερᾶσῃ τὴν παρέα κι' ἂν νὰ πῆ δὲν εἰμπορέσῃ, γιὰ νὰ πάσῃ μὴ ἰδέα!

Τὸν Λαλάκην Μανωλόπ'λον με χαρὰν μου χαιρετῶ, τὸ καπέλλο μου τὸ βγάξω καὶ γλυκὰ τὸν ἐρωτῶ, καὶ τοῦ εὐχομαι νὰ ζήσῃ κι' ἄλλους χρόνους ἑκατὸ!

Στὸν Ρηγόπουλον Βασίλην ἀποστέλλω μακαρόνια γιὰτ' ἀπ' ἄλλον ἂν προσμένῃ θὰ περάσουν δέκα χρόνια εὐχομαι ζωὴν κι' ὑγείαν στὰ παιδιὰ καὶ στὴν κυρίαν κι' εὐτυχῆς νὰ ἰδῇ κι' ἀγγόνια

Στὸν Βῆτα Παπακυριαζῆν τὸν Συμβολαιογράφον μὰ μπριγιαντίνην τῶν μαλλιῶν κι' ἀργύρου στυλογράφον καὶ στὴν κυρὰ Χρυσάνθη του στὰ πόδια τῆς φτερά γιὰ νὰ προφθάνῃ πάντοτε τὴν κάθε μιὰ κυρὰ.

Εἰς τὸν Παπαϊωάννου φαρμακοπειὸν καλάθια στὸ **Ἀγρίνιον** με ῥόδα κι' ἀνθισμένα χειμωνάνθια

Στὸν Βλάσιον Λαγουμνητζῆν ἐπάνω στὴν **Βλασία** Στὸν Βῆτα τὸν Δημόπουλον ψηλὰ στὴν **Ἀμβρακία** στὸν Κατσαράκη ἱατρὸν, ποῦ μένει στοῦ **Μπαμπίνι** χίλια καλὰ ὁ Θεὸς πολλὰ γιὰ πάντα νὰ τοὺς δίνῃ

Στὸν Βασίλειον Καντζοῦρον ἐν **Μεσολογγίῳ** δῶρον ἀνθισμέναις δυὸ τουλίπαις σ' ἕνα τέτοιον δικηγόρον Καὶ στὸν Βῆτα Νικολόπ'λον ποῦν' ἐπίσης δικηγόρος δοξασμένον νὰ τὸν ἴδω εὐχομαί του διατόρω.

Στὸν Μπαλντᾶν τὸν Βασιλάκη στέλλω βάζω φαμφορένιο καὶ λουλούδια σὲ καλάθια στέλλω δίχως ν' ἀποσταίνω γρήγορα στῆς **Παπαδάταις** με ἀνθρώπους καὶ με γάταις

Στὸν Βασίλειον Τρουμπούκην, ποῦ στὴ **Ναυπακτὸ** μας μένει ἢ Καμπάνα τὰς εὐχὰς τῆς ἐκ καρδίας τῆς τοῦ στέλνει **Στὴν Γουρζοῦμισσαν** σ' ἐπίσης εἰς τὸν Παπαθεοδώρου τὰς εὐχὰς μου μετὰ δώρου

Στὸν Βασίλην Γεωργαντόπ'λον γράφω εὐχὰς με δυὸ κοντίλια γιὰ νὰ χαιρῇ τὴν κυρὰ του καὶ τὰ...λίγα τσορομπίλια

Στὸν Βασίλην Μούρτζην στέλλω τὴν στολὴν τοῦ Ἀστυνόμου νὰ διατάξῃ, συλλαμβάνῃ ἔτσι θέλων κι' ἐκτὸς Νόμου

**Πρὸς πάντας τοὺς Συνδρομητὰς καὶ τὰς Συνδρομητρίδας
 στέλλ' ἡ «ΚΑΜΠΑΝΑ» τὰς εὐχὰς ἀπείρους καὶ μυρίας
 νὰ λάβουν σάρκα καὶ ὄστᾶ ἐφέτος τὰ ὄνειρά τους
 κι' ὁ Χρόνος πάντα νὰ κυλᾷ χαρούμενος μπροστὰ τους**

**Στοὺς πολιτευτὰς τῆς χώρας
 λόγοι εὐχῶν μετὰ πληθώρας**

Εἰς τὸν Βενιζέλο στέλλω νὰ μᾶς γιάννη ἀπὸ τὸ χάλι
 ἓνα νέο σερβουτσάλι,
 κι' Αἰγινίτικο κανάτι,
 κροῦ νὰ πίνη τὸ νερό του, νὰ τοῦ φεύγη τὸ ἰνάτι.
 Κι' ἐσὺ λάβε, Καφαντάρη, ράβδον ποιμαντορικὴν
 κι' ἔβγα ἔξω νὰ διδάσκης ἠθικὴν πολιτικὴν
 γύρνα τόπους, γύρνα χώρας, λάβε πείραν ἀρκετὴν
 κι' ἔλα πίσω, γέλα, κλαίγε τὴν ὁρμὴν τὴν λαϊκὴν!
 λάβε σέλαν καὶ σαμάρι
 καὶ καμάρωνε μὲ χάρι.
 κι' ἄπλωνε τὸ χέρι, τρώγε κι' ἀπὸ λίγο τὸ... χορτάρι....

Εἰς τὸν Παπαναστασίου ἀποστέλλω δυὸ δρεπάνια
 θῆς ἀνάκτορα νὰ κόβη, ἢ νὰ κόβη τὰ ραπάνια
 στέλλω σφύρα νὰ κτυπήσῃ λιγοστὰ τὸ καύκαλό του
 στέλλω βίδα νὰ βιδώσῃ λιγουλάκι τὸ μυαλό του
 κι' ἐπὶ τέλους στάλλα ὄλα
 ἐξ Ἀστυνομίας..... φύλα

Εἰς τὸν Μιχαλακόπουλον δὲν βρίσκω τι νὰ στείλω
 εὐχομαί μόνο νὰ κρατῆ πολὺ γερὰ τὸ στύλο
 κι' ἂν ζεσταίνεται κι' ἰδρώνει
 ἄς φουσᾷ γιὰ νὰ... κρυώνῃ!

Κι' ἐσὺ τέκνον τῆς εὐάνδρου τῆς Κορίνθου μας Τσαλδάρη!
 λάβε λύχνον καὶ φανάρι
 λάβε ἀκόμη καὶ πιθάρι
 τράβα μέσα καὶ τεντώσου, ὡσὰν ἄλλος Διογένης
 γιὰτ' ἐκεῖ μπορεῖς ἀφόβως διαρκῶς νὰ μπαινοβγαίνης!

Στὸν Κονδύλην ἀντὶ δάφνης, ρίγανης τοῦ στέλλω κλώνον
 νὰ τὸν βάλλῃ ἐκεῖ ποῦ ξέρει, νὰ μυρίζετ' αὐτὸς μόνον

Γιὰ τὸν Μεταξᾶς; Δὲν βρίσκω, οὔτε τόπον, οὔτε στίχον
 συνιστ' ὁμως νὰ κτυπήσῃ τὸ κεφάλι του στὸν τοῖχο
 Ὅπως τᾶκαμες, κύρ Γιάννη, ὅσα ἔκαμες, σαλάτα
 τώρᾳ πλέον, κάτσε.... φάτα!....

Τὸν Σαλούτσην τῆν Ζακύνθου εὐχαριστῶς χαιρετῶν,
 γιὰ τ' ὄρατο ποίημά του μετὰ τῶν ἀναγνωστῶν,
 τ' ἀποστέλλω τοὺς ἐπαίνους κι' ἄλλα λόγια ἡγαρδίακᾶ
 διὰ τῆς παρούσης στήλης νὰ τὰ λάβῃ ἀδελφικά.

**Ἔχει ὁ Πλούταρχος γλυκὰ
 πάντοτ' ἐξαιρετικὰ**

Τριεστίνικη νεράιδα μὲ τοῦ Λόυδ Τριεστίνια
 ἔφθασε στὴν Πάτρα! Τρέχτε στοῦ Πλουτάρχου γιὰ νὰ ἰδῆτε!
 ἀπ' τὰ χέρια της νὰ φᾶτε τὸ τσουρέκι τὸ περὶ φίνο
 Ὅλοι ἔμπρός! τοὺς μπακλαβάδες τοὺς ὠραίους νὰ γευθῆτε!
 Σήμερα γιορτάσι ἔχει τὸ Κατάστημά μας τοῦτο
 γιὰτὶ κλεῖ τριάντα χρόνια καὶ γλυκὸ μὲ φίνο γούστο
 θὰ προσφέρῃ στοὺς πελάτας κι' ἄς περάσετε νὰ ἰδῆτε
 καὶ οἱ ξένοι καὶ οἱ φίλοι, γιὰ νὰ εὐχαριστηθῆτε!
 κι' ὅποιος θέλει γιὰ νὰ κάμῃ ἓνα πλούσιο γιορτάσι
 ἄς περάσῃ ἐκεῖθε πρῶτα τὰ γλυκὰ νὰ δοκιμάσῃ
 τοῦ Πλουτάρχου καὶ Υἱοῦ
 πρῶτης Ζαχαροπλαστείου καὶ στὴν τσέπη σας φθηνοῦ

Ἡ μικρούτσικη «ΚΑΜΠΑΝΑ»

εὐγγύμων καὶ συνάδελφος στὸν τύπον τῶν Πατρῶν
 εὐχεται τὸν «ΝΕΟΛΟΓΟΝ» μετ' εὐχῶν πολὺ θερμῶν
 Ἐπίσης στὸν «ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΝ» πολλὰς εὐχὰς τῆς στέλλει
 καὶ τέλος εἰς τὴν «ΠΡΟΟΔΟΝ» τὰ ἴδια παραγγέλλει
 σ' ὄλαις μαζῇ νὰ ζήσουνε ἀκόμα χρόνια χίλια
 καὶ στέλλω τοὺς φιλήματα στὰ φρεῖδια καὶ στὰ χεῖλια

Συνιστῶ τὰ γιαλικά

Ρόζη Π. καὶ Τρακαδᾶ

Συνιστῶ ἰδιαίτερος τὰ ὄρατα γιαλικά
 Ρόζη Π. καὶ Τρακαδᾶ
 μίας μάρκας φυμαδμένης λεπτακαμωμένα πιάτα
 κι' ἄθραυστα κι' ἐκεῖ νὰ τρέξης συνιστῶμε, διαβάτα